Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 16. septembra 2015*

„Predhodno odločanje — Sodelovanje v civilnih ali gospodarskih zadevah — Vročanje sodnih in izvensodnih pisanj — Uredba (ES) št. 1393/2007 — Člen 8 — Zavrnitev sprejema pisanja — Neobstoj prevoda enega od poslanih dokumentov — Opustitev uporabe standardnega obrazca iz Priloge II k navedeni uredbi — Posledice“

V zadevi C-519/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Anotato Dikastirio Kyprou (Ciper) z odločbo z dne 13. septembra 2013, ki je prispela na Sodišče 27. septembra 2013, v postopku

Alpha Bank Cyprus Ltd

proti

Dauu Siu Senhu,

Alpha Panareti Public Ltd,

Susan Towson,

Stewartu Cresswellu,

Gillian Cresswell,

Julie Gaskell,

Petru Gaskellu,

Richardu Wernhamu,

Tracy Wernham,

Joanne Zorani,

Richardu Simpsonu,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, S. Rodin, A. Borg Barthet, sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poročevalec), sodnik,

* Jezik postopka: grščina.

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. novembra 2014,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Alpha Bank Cyprus Ltd R. Garcia in B. Sigler, solicitors, B. Kennelly in P. Luckhurst, barristers, ter P.G. Polyviou, E. Florentiadou in G. Middleton, odvetniki,

— za D. Sia Senha, S. Towson, S. Creswella, G. Cresswell, J. Gaskell, P. Gaskella, R. Wernhama, T. Wernham, J. Zorani in R. Simpsona ter Alpha Panareti Public Ltd, K. Koukounis, G. Koukounis in C. Zanti, odvetniki,

— za ciprsko vlado D. Lysandrou in N. Ioannou, agenta,

— za nemško vlado T. Henze, J. Kemper in D. Kuon, agenti,

— za grško vlado G. Skiani in M. I. Germani, agentki,

— za špansko vlado J. García-Valdecasas Dorrego, agentka,

— za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, agentka,

— za Evropsko komisijo M. Condou-Durande in A.-M. Rouchaud-Joët, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. januarja 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (UL L 324, str. 79).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru sedmih sporov, in sicer med Alpha Bank Cyprus Ltd (v nadaljevanju: Alpha Bank), bančno ustanovo s sedežem na Cipru, na eni strani in D. Siem Senhom, S. Towson, S. Creswellom, J. Cresswell, J. Gaskell, P. Gaskellom, R. Werhnamom, T. Wernham, J. Zorani in R. Simpsonom, ki imajo svoje stalno prebivališče v Združenem kraljestvu (v nadaljevanju: nasprotne stranke v pritožbenem postopku v glavni stvari), ter Alpha Panareti Public Ltd, ciprsko družbo, ki je zavarovala hipotekarna posojila, ki jih je sklenilo sedem nasprotnih strank v pritožbenem postopku v glavni stvari, na drugi zaradi plačila preostanka teh posojil.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 2 in od 6 do 12 Uredbe št. 1393/2007 je navedeno:

„(2) Za pravilno delovanje notranjega trga je potrebno boljše in hitrejše pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah pri vročanju med državami članicami.

[…]

(6) Zaradi učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov v civilnih zadevah mora pošiljanje sodnih in izvensodnih pisanj potekati neposredno in s hitrimi sredstvi med lokalnimi organi, ki jih imenujejo države članice. […]

(7) Hitrost pošiljanja upravičuje uporabo vseh ustreznih sredstev, če so izpolnjeni določeni pogoji glede čitljivosti in zanesljivosti prejetega pisanja. Zaradi varnosti pošiljanja mora biti pisanju, ki se pošilja, priložen standardni obrazec, ki mora biti izpolnjen v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer naj se vročitev opravi, ali v drugem jeziku, ki je za zadevno državo članico sprejemljiv.

(8) Ta uredba se ne glede na stalno prebivališče stranke ne bi smela uporabljati za vročitev pisanja pooblaščenemu predstavniku stranke v državi članici, kjer poteka postopek.

(9) Vročitev pisanja bi bilo treba opraviti čim prej, v vsakem primeru pa v enem mesecu po njegovem prejemu s strani organa za sprejem.

(10) Za zagotovitev učinkovitosti te uredbe bi bilo treba možnost, da se vročitev pisanja zavrne, omejiti na izjemne primere.

(11) Za lažje pošiljanje in vročanje pisanj med državami članicami bi bilo treba uporabljati standardne obrazce iz prilog k tej uredbi.

(12) Organ za sprejem bi moral z uporabo standardnega obrazca pisno poučiti naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja, ki se vroča, in sicer v času vročitve ali tako, da pisanje v enem tednu vrne organu za sprejem, če ni napisano v jeziku, ki ga naslovnik razume, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve. To pravilo bi se moralo uporabljati tudi za naknadne vročitve, potem ko je naslovnik uporabil pravico do zavrnitve. […] Določiti bi bilo treba, da se lahko vročitev zavrnjenega pisanja opravi z vročitvijo prevoda pisanja naslovniku.“

4 Člen 1 te uredbe, v katerem je opredeljeno njeno področje uporabe, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja v civilnih in gospodarskih zadevah, kadar je treba poslati sodno ali izvensodno pisanje iz ene države članice v drugo državo članico z namenom vročitve v slednji državi članici. Ne uporablja se zlasti za davčne, carinske ali upravne zadeve ali za odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti (‚*acta iure imperii*‘).“

5 V skladu s členom 2 navedene uredbe države članice imenujejo „organe za pošiljanje“, ki so pristojni za pošiljanje sodnih ali izvensodnih pisanj z namenom vročitve v drugi državi članici, in „organe za sprejem“, ki so pristojni za sprejem teh pisanj iz druge države članice.

6 Člen 4 te uredbe določa:

„1. Pošiljanje sodnih pisanj med organi, imenovanimi na podlagi člena 2, poteka neposredno in čim hitreje.

2. Pošiljanje pisanj […] med organi za pošiljanje in organi za sprejem lahko poteka na kakršen koli primeren način, pod pogojem, da ostane vsebina prejete listine istovetna vsebini poslane listine in da so vse informacije v njej dobro čitljive“.

3. Pisanju, ki se pošilja, se priloži zaprosilo, izpolnjeno na standardnem obrazcu iz Priloge I. Obrazec se izpolni v uradnem jeziku zaprošene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, lahko pa tudi v drugem jeziku, ki ga je država članica navedla kot sprejemljivega. […]

[…]“

7 Člen 5 Uredbe št. 1393/2007 določa:

„1. Organ za pošiljanje pouči prosilca, od katerega prejme pisanje v pošiljanje, da lahko naslovnik odkloni sprejem pisanja, če ta ni v enem od jezikov iz člena 8.

2. Prosilec krije vse stroške prevajanja, nastale pred pošiljanjem pisanja[…]“

8 Člen 6(1) te uredbe določa, da organ za sprejem ob prejemu pisanja čim prej, v vsakem primeru pa v sedmih dneh po prejemu, pošlje organu za pošiljanje potrdilo o prejemu po najhitrejši možni poti, pri čemer uporabi standardni obrazec iz Priloge I.

9 Člen 7 navedene uredbe določa:

„1. Organ za sprejem sam vroči pisanje ali poskrbi za njegovo vročitev v skladu s pravom zaprošene države članice ali na poseben način, ki ga zahteva organ za pošiljanje, če je ta način združljiv s pravom te države članice.

2. Organ za sprejem sprejme vse potrebne ukrepe, da se vročitev pisanja opravi čim prej, v vsakem primeru pa v enem mesecu po prejemu. […]“

10 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Zavrnitev sprejema pisanja“, določa:

„1. Organ za sprejem z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II pouči naslovnika, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ni sestavljeno v enem od naslednjih jezikov ali mu ni priložen prevod v enega od naslednjih jezikov:

a) jezik, ki ga naslovnik razume; ali

b) uradni jezik zaprošene države članice ali, če je v tej državi več uradnih jezikov, v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev.

2. Če je organ za sprejem obveščen, da naslovnik zavrača prejem pisanja v skladu z odstavkom 1, o tem s potrdilom iz člena 10 nemudoma obvesti organ za pošiljanje ter vrne zaprosilo in pisanja, za katera se zahteva prevod.

3. Če je naslovnik zavrnil sprejem pisanja v skladu z odstavkom 1, se lahko vročitev pisanja naslovniku opravi tako, da se mu v skladu z določbami te uredbe vroči pisanje, ki mu je priložen prevod v jezik iz odstavka 1. V tem primeru je dan vročitve pisanja datum, na katerega se v skladu s pravom zaprošene države članice vroči pisanje, ki mu je priložen prevod. Kadar pa je treba v skladu s pravom države članice pisanje vročiti v določenem roku, se v zvezi s prosilcem upošteva dan vročitve začetnega pisanja […]

[…]“

11 Standardni obrazec iz Priloge II Uredbe št. 1393/2007 izgleda tako:

OBVESTILO NASLOVNIKA GLEDE PRAVICE DO ZAVRNITVE SPREJEMA PISANJA

(Člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (1))

SL:

Priloženo pisanje se vroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah.

Sprejem pisanja lahko zavrnete, če ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumete, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Če želite uveljaviti to pravico, morate zavrniti sprejem pisanja v trenutku vročitve, in sicer neposredno pri osebi, ki pisanje vroča, ali pisanje vrniti na spodaj navedeni naslov v roku enega tedna z izjavo, da sprejem zavračate.

NASLOV:

1. Ime:
2. Naslov:

2.1 Ulica in številka/poštni predal:

2.2 Kraj in poštna številka:

2.3 Država:

3. Telefon:
4. Faks (*):
5. Elektronska pošta (*):

IZJAVA NASLOVNIKA:

Zavračam sprejem priloženega pisanja, ker ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumem, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Razumem naslednje jezike:

bolgarščino	☐	litovščino	☐
španščino	☐	madžarščino	☐
češčino	☐	malteščino	☐
nemščino	☐	nizozemščino	☐
estonščino	☐	poljščino	☐
grščino	☐	portugalščino	☐
angleščino	☐	romunščino	☐
francoščino	☐	slovaščino	☐
irščino	☐	slovenščino	☐
italijanščino	☐	finščino	☐
latvijščino	☐	švedščino	☐
drugo	☐	prosimo, navedite:	

V: .....

Datum: .....

Podpis in/ali žig: .....

(*) Ni obvezno.

12 Člen 10(1) Uredbe št. 1393/2007 določa:

„Po izpolnitvi formalnosti v zvezi z vročitvijo pisanja se na standardnem obrazcu iz Priloge I sestavi potrdilo o izpolnitvi teh formalnosti in se ga pošlje organu za pošiljanje […]“

13 Člen 19(1) te uredbe določa, da če je treba z namenom vročitve poslati v drugo državo članico pisanje, na podlagi katerega se začne postopek, ali enakovredno pisanje in se toženec ne spusti v postopek, se sodba v izvorni državi članici ne izreče, dokler se ne ugotovi, da je bilo pisanje, na podlagi katerega se začne postopek, vročeno na predpisan način po pravu zaprošene države članice, ali da je bilo to pisanje dejansko dostavljeno tožencu ali je bilo dostavljeno na naslov, kjer ima toženec stalno prebivališče, na drug način, določen z navedeno uredbo, in da je bilo v obeh primerih pošiljanje opravljeno dovolj zgodaj, da je navedeni toženec lahko pripravil svojo obrambo.

Ciprsko pravo

14 Člen D.48 zakonika o pravdnem postopku med drugim določa:

„12. Vsak sklep je zavezujoč od dneva, ki ga navede oseba, na zahtevo katere je bil izdan, in velja za vse stranke, ki jim je bil pravilno vročen zaznamek, ki spremlja zahtevek. Če kateri koli stranki naveden zaznamek ni bil pravilno vročen, sklep zanjo postane zavezujoč od dneva, ko ji je vročena verodostojna kopija zahtevka.

13. Kadar je na podlagi teh pravil vročen sklep, izdan na podlagi zahtevka *ex parte*, sta hkrati vročena tudi ta zahtevek in morebitni ustrezajoč overjen prevod.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

15 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je družba Alpha Panareti Public Ltd nasprotnim strankam v pritožbenem postopku v glavni stvari prodala nepremičnine na ciprskem ozemlju. Te nepremičnine so bile pridobljene s hipotekarnimi posojili, ki jih je odobrila družba Alpha Bank.

16 Družba Alpha Bank je, da bi dosegla plačilo preostalega zneska vsakega od teh odobrenih posojil, pred ciprskim sodiščem tožila nasprotne stranke v pritožbenem postopku in prodajalca, ki je vsa ta posojila zavaroval s hipoteko na nepremičninah.

17 Ker so imele nasprotne stranke v pritožbenem postopku stalno prebivališče v Združenem kraljestvu, je prvostopenjsko ciprsko sodišče na podlagi zahteve družbe Alpha Bank (zahteva *ex parte*) izdalo sklep o vročitvi sodnega poziva kupcem v skladu z določbami Uredbe št. 1393/2007 zunaj ciprskega ozemlja.

18 Nasprotnim strankam v pritožbenem postopku v glavni stvari so bili tako vročeni ti dokumenti:

— overjena kopija sodnega poziva toženim strankam in priloženega zaznamka („notice of writ“) v grškem in angleškem jeziku;

— overjena kopija sklepa sodišča o odobritvi vročitve zunaj Cipra le v grškem jeziku; in

— overjena kopija zaprisežene izjave prevajalke, ki potrjuje skladnost prevoda začetnega procesnega akta v angleški jezik z izvirnikom.

19 Nasprotne stranke v pritožbenem postopku v glavni stvari, ki so navedle, da se bodo v spor spustile s pridržkom, so pred prvostopenjskim ciprskim sodiščem vložile predlog za razglasitev ničnosti vročitve, pri čemer so zatrjevale, da ta vročitev ne izpolnjuje pogojev, navedenih v členu 8 Uredbe št. 1393/2007 in v členu D.48, pravilo 13, ciprskega zakonika o pravdnem postopku, ker niso bili vročeni ti dokumenti:

— kopija predloga *ex parte* v smislu navedenega člena D.48, pravilo 13;

— prevod sklepa o vročitvi zunaj Cipra v angleški jezik;

— standardni obrazec iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 in

— dopis s pojasnili glede dokumentov, ki jih je treba vročiti.

20 Iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, je razvidno, prvič, da je bil v zgoraj navedenem sklepu sodišča – s katerim je bila odobrena vročitev sodnega poziva toženim strankam zunaj ciprskega ozemlja in ki ni bil preveden – rok, ki je bil toženim strankam določen za spustitev v spor pred ciprskim sodiščem, občutno daljši od roka, ki je bil za to naveden v začetnem procesnem aktu. Drugič, ta sklep je vseboval pojasnilo, da če obvestilo o udeležitvi postopka ni poslano v roku, ki je naveden v tem sklepu, se šteje, da je vsaka poznejša zahteva zadevni stranki vročena, če je bila njena kopija pet dni objavljena na oglasni deski Eparchiako Dikastirio Paphos (okrožno sodišče v Paphosu).

21 Družba Alpha Bank je odgovorila, da je bila vročitev, ki je bila opravljena v obravnavani zadevi, pravilna, ker so bile tožene stranke seznanjene z vložitvijo tožbe in z njenim predmetom, vendar je prvostopenjsko ciprsko sodišče to vročitev razglasilo za ničnо, pri čemer je ugotovilo, da opustitve, ki jih očitajo nasprotne stranke v pritožbenem postopku, pomenijo kršitev določb ciprskega zakonika o pravdnem postopku in Uredbe št. 1393/2007. Naslovnikom naj bi bilo namreč onemogočeno seznaniti se z vsebino vseh upoštevnih dokumentov, poleg tega pa niso bili prek standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi obveščeni o svoji pravici, da zavrnejo sprejem sklepa v grškem jeziku brez priloženega prevoda v angleški jezik.

22 Predložitveno sodišče, ki je odločalo o pritožbi družbe Alpha Bank, je razsodilo, da prvostopenjsko sodišče ni ravnalo utemeljeno s tem, da je razglasilo ničnost vročitve, ker je ta razglasitev ničnosti temeljila na kršitvi nacionalnega prava.

23 Vendar se predložitveno sodišče sprašuje, kakšne so v obravnavani zadevi posledice okoliščine, da se pristojnim organom Združenega kraljestva ni zdelo primerno nasprotnim strankam v pritožbenem postopku v glavni stvari vročiti standardni obrazec iz člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007, ki je v njeni Prilogi II.

24 Namen navedene uredbe naj bi res bil uravnotežiti pravice tožene in tožeče stranke, da bi bila zagotovljena pravica do poštenega sojenja, tako da bi morala biti tožena stranka v celoti seznanjena z začetnim procesnim aktom, vendar naj v postopkih v glavni stvari ne bi bilo razvidno, da so bile pravice nasprotnih strank v pritožbenem postopku v glavni stvari kršene, ker naj bi se pravočasno spustile v postopek pred ciprskim sodiščem in ker naj ne bi podrobno navedle narave in konkretnih posledic „zmote“, katere žrtev naj bi bile. Toda po navedbah predložitvenega sodišča v Uredbi št. 1393/2007 ni podrobneje navedeno, katere dokumente je treba vročiti v vseh okoliščinah. Poleg tega navedeno sodišče navaja, da Sodišče še ni odločilo o tem, ali se vročitev standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi zahteva v vseh primerih in ali opustitev te vročitve nujno povzroči ničnost postopka.

25 V teh okoliščinah je Anotato Dikastirio Kyprou prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba standardni obrazec iz Uredbe št. 1393/2007 vročiti v vseh primerih ali so dovoljene izjeme?

2. Če bo odločeno, da je navedena vročitev potrebna v vseh primerih, ali opustitev te vročitve v obravnavani zadevi pomeni razlog za njeno neveljavnost v celoti?

3. Če je odgovor nikalen, ali je v skladu z namenom Uredbe št. 1393/2007 mogoča vročitev odvetniku nasprotnih strank, ki se je svojim strankam, ki so se v pravdo spustile s pridržkom, zavezal, da bo sprejel vročitev, ali je treba opraviti novo vročitev po postopku iz Uredbe št. 1393/2007?“

Vprašanja za predhodno odločanje

26 Predložitveno sodišče želi s tremi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člen 8 Uredbe št. 1393/2007 razlagati tako, da se obvestitev naslovnika pisanja za vročitev – prek standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi – o njegovi pravici, da zavrne sprejem tega pisanja, zahteva v vseh okoliščinah in, če je tako, kakšne so pravne posledice opustitve obvestitve prek tega obrazca.

Zavezujoča narava standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007

27 V zvezi s prvim vidikom predloženih vprašanj, kakor so bila preoblikovana, je treba ugotoviti, da besedilo člena 8 Uredbe št. 1393/2007 ne omogoča koristnega odgovora nanj.

28 Področje uporabe navedene določbe je treba zato določiti z umestitvijo te določbe v njeno sobesedilo. Za to je treba preučiti cilje, ki jim sledi Uredba št. 1393/2007, in sistem, ki ga je ta vzpostavila in v katerega se umešča njen člen 8 (glej v tem smislu sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 45).

29 Kar zadeva, na prvem mestu, cilje Uredbe št. 1393/2007, je treba poudariti, da je namen te uredbe, sprejete na podlagi člena 61(c) ES, kot je razvidno iz uvodne izjave 2, vzpostaviti mehanizem vročanja sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah znotraj Skupnosti za pravilno delovanje notranjega trga (glej sodbi Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 29, in Fahnenbrock, C-226/13, EU:C:2015:383, točka 40).

30 Za izboljšanje učinkovitosti in hitrosti sodnih postopkov in za zagotovitev dobrega delovanja pravosodja navedena uredba tako uvaja načelo neposrednega pošiljanja sodnih in zunajsodnih pisanj med državami članicami (glej sodbo Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, točka 3), s čimer se poenostavi in pospeši postopke. Na te cilje je opozorjeno v uvodnih izjavah od 6 do 8 te uredbe.

31 Vendar se navedeni cilji, kot je Sodišče že večkrat razsodilo, ne smejo dosegati tako, da se njihovim naslovnikom, ki imajo pravico do poštenega sojenja, določeno v členu 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členu 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, kakor koli omejuje pravica do obrambe (glej zlasti sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 35 in navedena sodna praksa).

32 V zvezi s tem je treba zagotoviti ne le to, da naslovnik pisanja resnično prejme zadevno pisanje, temveč tudi to, da mu je omogočena seznanitev ter dejansko in popolno razumevanje smisla in obsega pravnega sredstva, vloženega proti njemu v tujini, tako, da se lahko v izvorni državi članici učinkovito

sklicuje na svoje pravice (glej v tem smislu sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točki 36 in 41, in po analogiji v zvezi z Uredbo Sveta (ES) št. 1348/2000 z dne 29. maja 2000 o vročanju sodnih in zunajsodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 227), ki jo je nasledila Uredba št. 1393/2007, in sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točki 64 in 73).

33 S tega vidika bo torej treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da bo v vsakem konkretnem primeru zagotovljeno pravo ravnotežje med interesi tožeče in tožene stranke, naslovnika pisanja, z uskladitvijo ciljev učinkovitosti in hitrosti pošiljanja procesnih pisanj z zahtevo po zagotovitvi ustreznega varstva pravice naslovnika teh pisanj do obrambe (glej sodbi Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 48, in Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 36).

34 Kar zadeva, na drugem mestu, sistem, vzpostavljen z Uredbo št. 1393/2007 za uresničitev teh ciljev, je treba navesti, da se pošiljanje, kot izhaja iz členov 2 in 4(1) te uredbe v povezavi z njeno uvodno izjavo 6, načeloma izvaja med „organi za pošiljanje“ in „organi za sprejem“, ki jih imenujejo države članice (glej sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 30). Organ za pošiljanje na podlagi člena 4 navedene uredbe pošlje organu za sprejem sodno pisanje ali pisanja neposredno in čim hitreje na kakršen koli primeren način.

35 V skladu s členom 5(1) te uredbe mora organ za pošiljanje tožečo stranko opozoriti na nevarnost, da naslovnik zavrne sprejem pisanja, ki ni napisano v enem od jezikov, navedenih v členu 8 te uredbe. Vendar se mora tožeča stranka odločiti, ali bo zagotovila prevod zadevnega pisanja, za kar bo morala v skladu s členom 5(2) te uredbe kriti stroške.

36 Organ za sprejem pa mora uspešno opraviti vročitev pisanja naslovniku, kot določa člen 7 Uredbe št. 1393/2007. V zvezi s tem mora obveščati organ za pošiljanje o vseh upoštevnih elementih tega opravila s posredovanjem standardnega obrazca iz Priloge I k tej uredbi in v skladu s členom 8(1) te uredbe naslovnika poučiti, da lahko zavrne sprejem pisanja, če to ni napisano ali prevedeno v enega od jezikov, navedenih v tej določbi, in sicer jezik, ki ga zadevna oseba razume, ali uradni jezik zaprošene države članice ali po potrebi v enega od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti vročitev, kar so jeziki, ki naj bi jih naslovnik obvladal. Če zadnjenavedeni dejansko uveljavlja to zavrnitev, mora poleg tega na podlagi odstavkov 2 in 3 istega člena nemudoma obvestiti organ za pošiljanje ter vrniti zaprosilo in pisanje, za katero se zahteva prevod.

37 Navedenima organoma pa ni treba odločati o vsebinskih vprašanjih, kot je to, kateri jezik ali jezike naslovnik pisanja razume, in ali mora biti pisanju priložen prevod v enega od jezikov, navedenih v členu 8(1) Uredbe št. 1393/2007.

38 Vsakršna drugačna razlaga bi namreč povzročala pravne težave, ki bi lahko pripeljale do sporov, ki bi zavlekli in otežili postopek pošiljanja pisanj iz ene države članice v drugo.

39 Vendar je v postopkih v glavni stvari iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da je organ za sprejem menil, da sklepa o odobritvi vročitve pisanja v tujini ni bilo treba prevesti in je iz tega sklepal, da ni dolžan zadevnemu pisanju priložiti standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007.

40 Vendar ta uredba organu za sprejem ne daje nikakršnega pooblastila za presojo, ali so izpolnjeni pogoji, pod katerimi lahko naslovnik pisanja zavrne njegov sprejem in ki so navedeni v členu 8(1) te uredbe.

41 Nasprotno pa le nacionalno sodišče, ki odloča o zadevi v izvorni državi članici, lahko odloča o tovrstnih vprašanjih, če se o njih tožeča in tožena stranka ne strinjata.

42 V zvezi s tem to sodišče, potem ko začne postopek vročitve in opredeli za to upoštevno pisanje ali pisanja, odloči šele potem, ko naslovnik pisanja dejansko zavrne njegov sprejem, ker ni bilo napisano v jeziku, ki ga razume oziroma ki naj bi ga razumel. Navedeno sodišče mora tako na zahtevo tožeče

stranke preveriti, ali je ta zavrnitev utemeljena (glej po analogiji sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 85). Za to mora pri ugotavljanju znanja jezikov naslovnika pisanja ustrezno upoštevati vse elemente iz spisa (glej sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 80) in ob upoštevanju narave pisanja, za katero gre, odločiti, ali je potreben prevod tega pisanja.

43 Nazadnje, navedeno sodišče mora v vsakem posamičnem primeru zagotoviti, da so pravice zadevnih strank enakomerno varovane, pri čemer mora uravnovesiti cilj učinkovitosti in hitrosti vročitve v interesu tožeče stranke in cilj učinkovitega varstva pravice naslovnika do obrambe.

44 Glede na to je treba v zvezi s sistemom, vzpostavljenim z Uredbo št. 1393/2007, dodati, da ta uredba določa tudi uporabo dveh standardnih obrazcev, ki sta v prilogah I in II k tej uredbi.

45 V zvezi s tem je treba pojasniti, da Uredba št. 1393/2007 ne vsebuje nobene izjeme od uporabe teh obrazcev.

46 Kot je razvidno iz uvodne izjave 11 te uredbe, pa bi standardne obrazce, ki jih določa, „bilo treba uporabljati“, ker ob spoštovanju pravic zadevnih strank, kot je razvidno iz uvodne izjave 7 Uredbe št. 1393/2007, prispevajo k poenostavitvi in večji preglednosti pisanj, s čimer zagotavljajo njihovo čitljivost in varnost njihovega pošiljanja.

47 Navedeni obrazci so, kot je navedeno v uvodni izjavi 12 te uredbe, sredstvo, s katerim se naslovnike obvesti o njihovi možnosti, da zavrnejo sprejem pisanja za vročitev.

48 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba določiti natančen obseg, ki ga je treba priznati standardnemu obrazcu iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 in posledično členu 8(1), ki se nanaša na vročitev navedenega obrazca naslovniku pisanja.

49 V zvezi s tem je, kot je razvidno že iz besedila naslova in iz vsebine navedenega obrazca, možnost zavrnitve sprejema pisma za vročitev, kot je določena v členu 8(1), opredeljena kot „pravica“ naslovnika tega pisanja.

50 Da pa bi ta pravica, ki jo daje zakonodajalec Evropske unije, lahko ustrezno učinkovala, je treba naslovnika pisanja o njej pisno obvestiti. V sistemu, vzpostavljenem z Uredbo št. 1393/2007, je naslovnik o tem obveščen prek standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 na enak način, kot je prosilec že od začetka postopka prek standardnega obrazca iz Priloge I k tej uredbi obveščen o obstoju te pravice, ki jo ima naslovnik pisanja.

51 Iz tega izhaja, da je treba šteti, da člen 8(1) Uredbe št. 1393/2007 vsebuje dve sicer povezani, vendar različni navedbi, in sicer, prvič, materialno pravico naslovnika pisanja, da zavrne njegov sprejem zgolj zato, ker ni napisano v jeziku, ki naj bi ga razumel, oziroma ker mu ni priložen prevod v ta jezik, in drugič, formalno informacijo o obstoju navedene pravice, ki mu jo posreduje organ za sprejem. Z drugimi besedami, v nasprotju s tem, kar se zdi, da je odobril organ za sprejem v postopkih v glavni stvari, se pogoj v zvezi z jezikovno ureditvijo pisanja ne nanaša na obveščanje naslovnika, za kar poskrbi organ za sprejem, temveč izključno na pravico do zavrnitve, pridržano naslovniku.

52 Poleg tega standardni obrazec iz Priloge I k tej uredbi jasno razlikuje med tema dvema vidikoma s sklicevanjem – v različnih rubrikah – na pisno obvestitev naslovnika pisanja o njegovi pravici do zavrnitve sprejema tega pisanja in na dejansko izvrševanje te pravice.

53 V teh okoliščinah je razvidno, da je zavrnitev vsekakor jasno pogojena, in sicer tako, da jo naslovnik pisanja lahko uspešno uveljavlja, le če zadevno pisanje ni sestavljeno v jeziku oziroma mu ni priložen prevod v jezik, ki ga razume, ali v uradni jezik zaprošene države članice ali, če je v tej državi članici več uradnih jezikov, v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja, kjer je treba opraviti

vročitev (glej v tem smislu uvodno izjavo 10 Uredbe št. 1393/2007). Kot je razvidno iz točke 42 te sodbe, mora v končni fazi sodišče, ki odloča v zadevi, odločiti, ali je ta pogoj izpolnjen, pri čemer preveri, ali je zavrnitev, ki jo uveljavlja naslovnik pisanja, utemeljena.

54 Kljub temu pa se za izvrševanje te pravice do zavrnitve predpostavlja, da je bil naslovnik pisanja ustrezno predhodno in pisno obveščen o svoji pravici.

55 Zato mora organ za sprejem pri vročanju pisanja njegovemu naslovniku zadevnemu pisanju vedno priložiti standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ki tega naslovnika seznani z njegovo pravico, da zavrne sprejem tega pisanja.

56 Pojasniti je še treba, da ta obveznost organu za sprejem ne povzroča posebnih težav, saj zadostuje, da ta organ pisanju za vročitev priloži vnaprej pripravljeno besedilo, kakršno je v navedeni uredbi v vseh uradnih jezikih Unije.

57 Zgoraj navedena razlaga tako zagotavlja preglednost s tem, da naslovniku pisanja omogoča seznanitev z obsegom njegovih pravic, hkrati pa omogoča enotno uporabo Uredbe št. 1393/2007 (glej po analogiji sodbi Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, točka 46, in Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 60), pri čemer ne povzroča nikakršne zamude pri pošiljanju tega pisanja, temveč nasprotno, prispeva k poenostavitvi in olajšanju pošiljanja.

58 Zato je treba ugotoviti, da mora organ za sprejem v vseh okoliščinah, ne da bi imel pri tem diskrecijsko pravico, naslovnika pisanja obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem pisanja, pri čemer za to sistematično uporabi standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007.

Posledice opustitve obvestitve prek standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007

59 V zvezi s tem drugim vidikom vprašanj za predhodno odločanje, kakor so bila preoblikovana, je treba navesti, da člen 8 Uredbe št. 1393/2007, ki se nanaša na zavrnitev sprejema pisanja, ne vsebuje določb o pravnih posledicah opustitve obvestitve naslovnika pisanja prek standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007 o njegovi pravici, da zavrne sprejem tega pisanja.

60 Prav tako ni iz nobene določbe te uredbe razvidno, da bi taka opustitev povzročila ničnost postopka vročitve.

61 Poleg tega je Sodišče glede posledic dejstva, da naslovnik pisanja zavrne njegov sprejem, ker temu pisanju ni priložen prevod v jezik, ki ga razume, ali v uradni jezik zaprošene države članice, v zvezi z Uredbo št. 1348/2000, ki jo je nasledila Uredba št. 1393/2007, že odločilo, da ni treba razglasiti ničnosti postopka, temveč nasprotno, pošiljatelju omogočiti, da odpravi odsotnost zahtevanega dokumenta tako, da pošlje zahtevani prevod (glej v tem smislu sodbo Leffler, C-443/03, EU:C:2005:665, točki 38 in 53).

62 Uredba št. 1393/2007 zdaj to načelo potrjuje v členu 8(3).

63 Podobno rešitev pa je treba izbrati, kadar organ za sprejem naslovniku pisanja ni poslal standardnega obrazca iz Priloge II k tej uredbi.

64 Opustitev navedenega standardnega obrazca in zavrnitev sprejema pisanja, ker temu ni bil priložen ustrezen prevod, sta namreč tesno povezani, ker se v teh dveh primerih lahko poseže v izvrševanje pravice naslovnika tega pisanja do zavrnitve sprejema zadevnega pisanja.

65 Iz tega izhaja, da je treba šteti, da so pravne posledice v teh dveh primerih enake.

66 Poleg tega bi bila razglasitev ničnosti pisanja za vročitev ali postopka vročitve nezdružljiva s ciljem, ki mu sledi Uredba št. 1393/2007, in sicer določiti neposreden, hiter in učinkovit način pošiljanja pisanj med državami članicami v civilnih in gospodarskih zadevah.

67 V teh okoliščinah mora biti mogoče popraviti opustitev obvestitve prek standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007.

68 V zvezi s podrobnostmi te rešitve je treba opozoriti, da obstajata le dve okoliščini, v katerih je vročitev sodnega pisanja med državami članicami zunaj področja uporabe Uredbe št. 1393/2007: prvič, kadar je stalno ali običajno prebivališče naslovnika neznano, in drugič, kadar je ta imenoval pooblaščenega predstavnika v državi, v kateri poteka postopek (glej sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 24).

69 V drugih primerih pa vročitev sodnega pisanja, kadar naslovnik tega pisanja prebiva na ozemlju druge države članice, nujno spada na področje uporabe Uredbe št. 1393/2007 in jo je zato treba, kot določa člen 1(1) te uredbe, opraviti na načine, ki jih za to določa ta uredba (glej sodbo Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, točka 25).

70 Zato je treba za odpravo opustitve, kakršna je v postopkih v glavni stvari, uporabiti samo Uredbo št. 1393/2007.

71 To rešitev poleg tega potrjuje nujnost enotne uporabe navedene uredbe (glej v tem smislu sodbo Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, točka 60 in navedena sodna praksa).

72 V položaju, kakršen je ta v postopkih v glavni stvari, mora torej organ za sprejem naslovnike pisanja nemudoma obvestiti o njihovi pravici, da zavrnejo sprejem tega pisanja tako, da jim na podlagi člena 8(1) Uredbe št. 1393/2007 posreduje standardni obrazec iz Priloge II k tej uredbi.

73 Dodati je treba, da če bi naslovniki pisanja, potem ko so bili o tem obveščeni, izkoristili pravico, da zavrnejo sprejem zadevnega pisanja, bi moralo nacionalno sodišče, ki odloča o zadevi v izvorni državi članici, odločiti, ali je ta zavrnitev ob upoštevanju vseh okoliščin primera utemeljena, kot je navedeno v točkah od 41 do 43 te sodbe.

74 Če bi to sodišče ugotovilo, da je zavrnitev sprejema zadevnega pisanja utemeljena, bi bilo treba prevedeno različico tega pisanja vseeno poslati naslovnikom v skladu s podrobnimi pravili, določenimi v Uredbi št. 1393/2007, zlasti v njenem členu 8(3).

75 Vendar Uredba št. 1393/2007 ne določa, da je vročitev pisanja mogoče uspešno opraviti pooblaščencem naslovnikov, ki so se v pravdo pred sodiščem, ki odloča v izvorni državi članici, spustili s pridržkom z izključnim namenom izpodbijanja pravilnosti postopka.

76 Zato je treba ugotoviti, da okoliščina, da organ za sprejem pri vročanju pisanja njegovemu naslovniku ni priložil standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ni razlog za ničnost postopka, temveč opustitev, ki jo je treba popraviti v skladu z določbami, navedenimi v tej uredbi.

77 Ob upoštevanju vseh zgoraj navedenih preudarkov je treba na tri postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1393/2007 razlagati tako, da:

— mora organ za sprejem v vseh okoliščinah, ne da bi imel pri tem diskrecijsko pravico, naslovnika pisanja obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem pisanja, pri čemer za to sistematično uporabi standardni obrazec iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, in

— da okoliščina, da ta organ pri vročanju pisanja njegovemu naslovniku ni priložil standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ni razlog za ničnost postopka, temveč opustitev, ki jo je treba popraviti v skladu z določbami, navedenimi v tej uredbi.

Stroški

78 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 je treba razlagati tako, da:

— **mora organ za sprejem v vseh okoliščinah, ne da bi imel pri tem diskrecijsko pravico, naslovnika pisanja obvestiti o njegovi pravici, da zavrne sprejem pisanja, pri čemer za to sistematično uporabi standardni obrazec iz Priloge II k tej uredbi, in**

— **da okoliščina, da ta organ pri vročanju pisanja njegovemu naslovniku ni priložil standardnega obrazca iz Priloge II k Uredbi št. 1393/2007, ni razlog za ničnost postopka, temveč opustitev, ki jo je treba popraviti v skladu z določbami, navedenimi v tej uredbi.**

Podpisi